

La tribuna

Fer Europa o partir-la

Hem de triar: o progressem junts o bé ens enfonsem en la crisi

JAUME

Bartumeu

Dissabte passat vaig participar a una trobada de socialdemòcrates europeus al departament francès de la Haute-Garonne, que tenia el suggerent títol d'*Europa de les arrels a les estrelles*.

Els organitzadors –la federació de la Haute-Garonne del Partit Socialista francès i el grup local del Partit dels Socialistes Europeus– em van encomanar la conclusió de la taula rodona celebrada durant el matí, en la qual vam parlar d'acostar la idea europea als territoris, especialment als Pirineus.

Vaig participar en el debat amb dos europarlamentaris francesos, **Pervenche Beres** i **Eric Andrieu**, una diputada a l'Assemblea Nacional francesa, **Carole Delga**, i un senador espanyol, el bon amic **Paco Boya**, ex-síndic d'Aran.

Escoltant-los vaig recordar un article de **Miguel Ángel Aguilar**, publicat a l'edició d'*El País* del 14 de maig, en el qual afirmava que els periodistes

que tracten temes de la construcció europea no s'han de posar al servei dels que, a escala nacional o comunitària es troben al front del projecte de la Unió Europea sinó dels que pateixen el seu abandonament.

És ben cert que quan a Andorra parlem amb ciutadanes i ciutadans que estan patint les conseqüències de la crisi econòmica ben aviat hom s'adona que per a la gran majoria Brussel·les és lluny i els mecanismes de relació amb la Unió Europea són molt complicats.

Però es miri com es miri l'única sortida positiva per reactivar l'activitat econòmica i anar vers un model de país sostenible, que doni feina a la propera generació, és aconseguir un acord amb la Unió Europea que ens associï fermament a les polítiques econòmiques i socials europees i permeti als empresaris i professionals andorrans exportar béns i serveis sense patir recàrrecs impositius ni discriminacions pel fet de la consideració d'Andorra com un país estrany i aliè a l'Europa comunitària.

En aquests temps de convulsió financera internacional Andorra necessita, ara més que mai, un nou embrancament amb la Unió Europea que ens situï en una zona de tranquil·la cooperació i ens allunyi de llistes

negres i ultimàtums desestabilitzadors.

N'estic convençut i per això repeteixo sovint –ho vaig tornar a fer el dissabte en la reunió de la Haute-Garonne– que Europa no és pas el problema sinó la via que pot permetre trobar solucions democràtiques a molts dels nostres problemes actuals.

Andorra està, cada setmana es confirma, en una situació d'emergència econòmica.

El Govern, amb la boca petita, va reconeixent el seu fracàs al confessar-se incapaç de complir en aquesta legislatura els objectius pels quals fou elegit.

És a dir que l'hemorràgia econòmica i social continuarà i el país continuarà perdent vitalitat i capacitat de reacció.

I en aquesta situació el govern de DA, com tots els liberals i conservadors europeus, vol aplicar ajustos i retallades en la despesa pública per acabar sempre apretant el cinturó als mateixos passatgers, els treballadors, professionals i petits empresaris més desfavorits.

I el que cal ara és demanar justícia

en la distribució de l'esforç necessari per redreçar la situació.

Front a l'austeritat i les retallades indiscriminades la gent de progrés hem de mantenir la defensa d'uns principis senzills però molt entenedors: l'interès general, els serveis públics, els drets socials.

A LA SALA de festes de Les Tourreilles que acollia la trobada del dia 1 de juny hi havia un cartell del Conseil Général de la Haute-Garonne que

L'hemorràgia econòmica i social continuarà i el país continuarà perdent vitalitat

recordava la bonica base de la República: *Liberté, Egalité, Fraternité*.

Són uns valors que també retrobem en els fonaments de la Constitució andorrana i que no podem oblidar.

Començava aquesta tribuna amb una disjuntiva: *Fer Europa o partir-la*. D'això vam debatre també dissabte passat. L'eurodiputada francesa **Pervenche Beres** ens va situar la crisi europea no pas en la discussió entre el Nord i el Sud sinó en el paper del cen-

tre –Alemanya i els països nòrdics– front a la perifèria de la Unió Europea.

Els nombrosos ciutadans que participàvem a la reunió érem prou explícits: la gent del Pirineu, de banda i banda de la frontera, se sent sovint allunyada de les decisions que els afecten en la seva vida i en el seu futur.

Carole Dega, diputada a l'Assemblea Nacional francesa i representant del president del Consell Regional de Midi-Pyrénées ens va ajudar a trobar el que vaig situar com la conclusió principal de la trobada: treballar sempre per a la propera generació.

Els que tenim responsabilitats públiques no hauríem de perdre mai de vista que la propera generació té el dret de poder viure i treballar al seu país, sense excloure de poder anar a treballar arreu d'Europa.

No podem acceptar que unes polítiques egoistes condemnin regions senceres a la desertificació econòmica i social. Però avançar cap al progrés compartit només serà possible des d'uns plantejaments globals, europeus. L'aïllament del Pirineu perjudicaria la propera generació. ▬

Conseller general i membre de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra